

શ્રી
પાયમાલીનો પહાડ
યાને
દુર્ગુણનો દરીયો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કતા
મેસર્સ માગેકલાલ રામસહાય કલાલ.
મહેમદાવાદ—[ગુજરાત].

આવૃત્તિ પહેલી. પ્રત ૨૦૦૦ સને ૧૯૧૫

મદાવાદ—ખાડીઆ—કચીશ્વરની પાળમાં, ધા “જ્ઞાનવર્ધક”
પ્રી. પ્રેસર્માં આંદીતલાલ ન્યાલચંદ દોશીએ છાપ્યું.

કૌંમલ ૦-૦-૮

સેલ એજન્ડા
સેલ એજન્ડા

વહેપારી એજન્ડા

કનૈયાલાલ એન્ડ કંપનીની

જગપ્રસિદ્ધ

સેવા

જુલાખની ગોળીઓ

આખા હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગોમાં જેની તારીફ
રહેલી છે. પણ દવાખાનામાં પણ વપરાય છે હજારો સરતીશીક
તે ઉત્તમ સિદ્ધ થયેલી છે. આ ગોળીમાં કાંઈ પણ હેરી દવા
ખવામાં આવતી નથી. આગકને પણ ગુપ્તથી અપાય છે. ન
આખા હિંદુસ્તાનમાં હોમોએજ પહેલ્યરહેલી બનાવેલી છે માટે ન
માદથી સાગ્રમ રહેયું. દરેક વીનાયક્ષી દવાની દુકાને મળશે.

સુચીપત મંગાવો. પત્રવ્યવહારનીયે પ્રમાણ કરવો.

સેલ એજન્ડા

એમ. એમ. મુકલ.

આણંદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૪૬૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પાંચમાસનો ૫૨૧૬

વિષય ૩૦૧૩

પાયમાલીનો પહાડ

ચાને

દુર્ગુણનો દરીયા.

રાગ (સૈદા તારો ખુબ છે દોડો.) એ ટેક.

જમાનો તો બદલાયોરે, હજાહજ કળજીવ આગ્યોરે—એ ટેક.

હિંદ તબ્બા ઉઘ્યને માટે, અરબ કંઈકું આગ—૨

વાર્થાઆ મુરખને નહિ કાવે સાચે સાચી વાત,

વિચારવંતા વિચાર કરશે—૨ ૨.

જમાનો.

ઉંચ હતા તે નીચ બન્ના કંઈ, નીચ તે ઉંચ બનાવે—૨

ધર્મને નામે ધારજ આવી, પાપને પંથ પ્રણાય

અધારો ધોળે દી. આગ્યો—૨ ૨.

જમાનો.

જે પ્રેમદા પડે રહેનારી, તે ધરી લેડી પોશાક—૨

મીસ્તરનો કર ઝાલી બળરે, માલી રડી છે અથાગ

અરે આડો આકળ આગ્યો—૨ ૨.

જમાનો.

નીતી રીતી શો મેવલે મુકી, ઉર અનીતિ ચઢાય—૨

પ્રેમ આપને કદે કસાય, રક ને મોટા શય.

તોર અધીપ બનાયો—૨ ૨.

જમાનો

જા ને વેર વધ્યા વસુધામાં, બસવ જાણ્યાં વિધવિધ—૨

જાને અશ્રીજી ને દારના મોટલ, હોટલમાં જઈ પીધ

જાણી ગઈ ગુમાવ્યો—૨ રે.

જમાનો ૫

જી તુખને ગૃહ ચાંદી સોનાના, પાત્ર તણા નદી પાર—૨

ને રાજમંદીરમાં જઈ જોતાં, દેખાય ઠારો ઠાર

લોખંડનો લાટ ભરાયો—૨ રે.

જમાનો ૬

મુદત ચન પડે નહિ, ચા, ગિણુ, ચાએ વાળ્યો દાદ—૨

રવથી માંડીને રાંક કલાને, સોને થયો સતિપાત

વિલાયતનો વાયુ વાયો—૨ રે.

જમાનો ૭

સેન્ટ લવન્ડર લેન્ધથી મોલા મોટરમાં મશગુલ—૨

આદર્શીકલને ભાઈ વચાં છે—આપી મોં માગ્યાં મુલ

ગજો નેટલાઈ લગાયો—૨ રે.

જમાનો ૮

સાતણુ આવળનાં બદલાયાં અસથી મોહું મન—૨

અંજન મંજનમાં થઈ રંજન, ધુળ કરે છે ધન

લાડીનો જામ ગળાયો—૨ રે.

જમાનો ૯

નાંખા પિતળનો પારજ આવ્યો, લોખંડ ઘેરે ઘેર—૨

જ્યાં નીરખો ત્યાં ટેબલ ખુરસી, ખીલોર ઠેર ઠેર

ચુરોપી ઠાઠ મચાયો—૨ રે.

જમાનો ૧૦

દેશનો વેશજ બેશ ન લાગે, વધ્યું વિદેશીથી વાલ—૨

મુટ ખજો આટલુન ચલાવી, જ્યાં જોશના ખાલ

આજો મેમ સાહેબનો જાયો—૨

જમાનો ૧૧

સ્ટોકીંગ કાલર કાટ ને જાકીટ, જોડાએ વીલાયતી સ્ટીક—૨

ચાંદલીઆ ચરમાં તો ચોટ્યાં, ઠોસે ખાન્ડી ઠીક

ચીરટનો છે હડકાયો—૨ રે.

જમાનો ૧૨

“ બી, એ, બનીને લાખ બીએ છે, બાર્ષ થકી ધરમાં—૨ ”

બાહેર બીલ્લી થકીજ બીએ છે, તે શું ઉકાળે હાથ

જનેતા—એ શીદ જાયો—૨ રે

જમાનો ૧૩

વકીલ, વૈદ ને વેસ્યાઓનું, ઝાઝું વખું હતું જોર—૨

વિત હરે વસુધાપરથી હા, કરે છે સોર બકોર

રૂઠો કાપઠો તો રચાયો—૨.

જમાનો ૧૪

વકીલની પરીક્ષા બંધ કીધી, વેસ્યાઓને કીધી દુર—૨

વૈદને માટે ઘાટજ ઘડાળે, લાંગળે તેમનું જોર

મગ્ગની દયા દીવ લાવો—૨ રે ”

જમાનો ૧૫

શીશ થકી શીખા સટકી તે, હાથ લટકીજ લેલાટ—૨

નીચી નમી નમી શું મુચવે છે, વિદ્વાતામાં ઉડી વાટ

દેશની દાઝ ન લાગ્યો—૨ રે.

જમાનો ૧૬

ભણી ગણીને સૌ જન ધન્ય છે, નિર્વંજ નોકરી ઉર—૨

સુર ને તુર ગુમાવી બેઠા, બની ગયા અસુર

ગુજરેશ્વરી ગાત્ર ગળાયો—૨.

જમાનો ૧૭

ખંડક: છે ધીક: છે એવા, દેશ દોહીને ધીકાર—૨

હરો રી તજ ધરની ગુણવંતી, જોડી ગુણીકથી ખ્યાર

જે જર ખુમ ઉડાગ્યો—૨ રે.

જમાનો ૧૮

ત્રીની ચલાણાં પ્યાઝા રકાખી, ફાનસ ફફડ લીધ—૨

કુટી જતાં કુટી બદામ નાવી, ફોકડ ફેંકી દીધ
આખે નવ જય દેખાયો—૨ ર.

જમાનો.૧૬

વાળાં વીવીધ મેકારતાં લાવી, સુક્યું ગળવી મકાન—૨
બગડ્યું કે પડી પારજી વાગ્યા, તેનું મળે નહીં જાન
પેસાપર પાણી શીરાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૦

એરંડીયું તો અદૃશ્ય થયું ને, ગંધાતું ગ્યાસલેટ—૨
પેલદ આવી ભરાયું ધરો ધરો, પ્યાટી ઉઠ્યું જ્યાં પેટ
પાટો ધ્યાં જય બધાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૪

દેસની દોલત હાય વીદેશે, એ રીતે ચાલી જાય—૨
તોપણ આંખ ઉઘાડી ન દેખે, ધ્યાંથી દેશોદય થાય
આવી દારીદ્ર ભરાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૨

ચોળી મટીને પોલકાં પેઠાં, પારંસી દેસ પોસાય—૨
કંઈ કલાગરી કાન્ટાં મળે ના, વર વધુ વશ વરતાય
એ તે વર કે ધર જાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૩

જાગલ છીલડી ગયાં છુપાઇ, ગવનથી શુલેતાન—૨
કુટી મટી ચતુરામાં વળ્યું છે, બંગડી બાઇનું જાન
કાને એરીંગ અડાયો—૨ ર.

જમાનો.૨૫

વારીઃ વસ વપુએ ધારી, નારી દેયે હરખાવ—૨
અંધ તમાસ દેખાઇજ આવે, સુઝ જોઇ સરખાવ

સુણીકનો વેશ બળબો—૨ રે.

જમાનો. ૨૫

રાંડી તે ધર માંડી બેડી, માંડી ખાંધી પર પ્યાર—૨

ભક્તાણી થઈ દેવ મંદીરમાં, કરે છે વળીયાર

મતીજતાનો પારજ આબો—૨ રે.

જમાનો. ૨૬

પાંન ખાઈ પીચકારી મારે, રાખે મુખડું લાલ—૨

ખારીએ બેડી નારી એ બોલે, બોલે મુખથી બે તાલ

મલાળે છેક મુકાયો—૨ રે

જમાનો. ૨૭

લાયક ઉમરની લગના કદી વૈધવ્યતાને થાય—૨

પુનર્લગ્ન કરવા તેનું, શાસ્ત્રની મુકી માઝાય

મને ઢંઢેરા પીટાબો—૨ રે

જમાનો. ૨૮

ખાળા વરસે ખારજ ફેરી, ખાળકીમાંજ લેખાય—૨

જે રમી રાજ થતી દીગલીએ તે ગર્ભવંતી થાય

સારો દી ભય કહાયો—૨ રે.

જમાનો. ૨૯

ખાખડીને પુરા પ્રેમથી પુજે, સાધુને ચીત ન ચાય—૨

ધર્મને ધામે ધાડજ આવે, પાપી પનોતા થાય

દ્રષ્ટીએ ભય દેખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૩૦

ખાખડ પ્રપંચ જદિ પામ્યા, ચોરી ચાડી ભુકે જર—૨

સત્ય સરી પાતાળે પેદું, જામી ગયો છે જુગાર.

હશે શું દેવને આબો—૨ રે.

જમાનો. ૩૧

ખેડાચરને પ્રેમથી પુજે, પડિત ના પુન્ય—૨

હોમ ભલે પછી તે અલવેતા, એવો અરે અન્યાય.

ઠાળીમાં નેચ કળાયો-૨ રે.

જમાનો. ૩૨

પૈસા પડવા પુત્રીને વેચે પેળી પળીએક કંચ-૨

અંગતી સક્તિ ભંગ થઈ, જેતા ડાઘામાં ન મળે દંત

બોબો કહી જાય બોલાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૩૩

પેપર માસીકમાં વળી છુટી નોટીસ બહુ તીરખાય-૨

વેદ તથું જાણે બહાણજ દાટયું બતી હુટારા હાય,

અરે દેશ હુટીને ખાયો-૨ રે.

જમાનો. ૩૪

અપકાઅંધ ભાવણો કરીને, લોકોને દ્રસાવે-૨

બોળા બીચારા દિંદ વાસીયો, સારી રીતે લોભાવે

પુતારાનો તાલ છે કેવો-૨.

જમાનો. ૩૫

આહું અવશું સમજવીને, દેશ ખર્ચો પુત્રી ખાય-૨

એવા પુત્રાસ દેશમાં દાટયા, માટે જાગો હાય

નહિતો દેશ ફાંસીને ખાશે-૨ રે.

જમાનો. ૩૬

પાંચ દશ મિત્રો ઉભા થઈને, કંપતી દાઢે છે-૨

ભાઈ મેનેજર સાળો એજંટ, કમીશન બનેલીનું આપે છે

હુક્તિએ શેરો વેચાવે, લોકોને રાખોડી ચોળાવે-૨ રે. જમાનો. ૩૭

કરજે નાણું કાઢવા બતાં, પુત્ર બને છે આપ-૨

દેવા પડે જ્યારે દામજ ત્યારે, બતી બેસે છે આપ-૨

હુટે ભાર બોજ શુમાવ્યો-૨ રે.

જમાનો. ૩૮

ચોર હતા તે શાહ બન્યા કંઈ, શાહ ખીચાર ચોર—૨

વારજા વાં તેની ધાડજ આવી, ક્યાં કરસે જઈ ચોર

અરે ખીજે ખેતને ખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૮૬

નીચ સજી સજીમારજ સુંદર, ધાલી ફરે ધડીયાળ

મારગમાં કદી સામા મળે તો દેખી કરે તે કાળ

હશે મોટા ધરનો, બચો—૨ રે.

જમાનો. ૮૭

મેળા બેળામાં જઈ બેતાં, દીત્ર માઈ દુખાય—૨

દડને લાંગી સામા મળે તો, ધક્કો મારી ધુસી બચ

લોચે નહિ દુર ખસાયો—૨ રે.

જમાનો. ૮૮

દેવ વરયા જઈને ડુંગરામાં, મકકે સોઢે પીર—૨

રામનું રાજ છતાં ગાડીઓમાં (અત્યંત) આપે ભીડ

સુખેથી કંઈ ન જાણ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૮૯

કહેવાય ત્યારે ઠાકાર મોટા પણ ઠાક કીધો દુર—૨

કન્યા કુળવાનની નહિ બેતાં, જે પુરે પૈસા ભરપુર

તે પાસે હસ્ત લાંબાઓ—૨ રે.

જમાનો. ૯૦

દેવ દીકા ન મળે દ્રષ્ટીએ તિરથ પ્રત્યે વેર—૨

સેવે સપારે ભાઈ સીધાવે લાયક લાંબન ચહેર

વર્ષા પીતનો વરસાઓ—૨ રે.

જમાનો. ૯૧

દા સરદાર મુરા દીસે છે લાંબ પટાકડું હાથ—૨

કાચર તેતર હોજા હણીને, દુલાવે જગ નાથ
સુરો નહિ સિંહ મરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૪

પુરપમાંથી ઘટયું પુરપાતન, જામ્યું ત્રિયાનું રાજ-૨
આઈ બીલાડી, લાઈજા હિંદર, એવું બન્યું છે આજ
સુરો બાળલગ્ન ભરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૬

એસી ગામ્માં કાચાં બુઢીયાનાં શ્વેત થયા શીર કેશ-૨
તોય રજો વળગી બબીયારે, મુખપર ચોપડી મેંશ
કામી કામથી ન ધરાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૭

માત પીતા થઇ પાળક પોતે, બાળકને દઇ બોધ-૨
પેટ નીમીતે પાપ કરાવે, કરી કારમો કોધ
કહું શું ન જાય કથાયો-૨ રે. જમાનો. ૪૮

વાળ પરાયા થાય બસે પણ, લે અસમાન મકાન-૨
બાળક બાળકનો થઇ પોતે, ઘાલી એવું ધમશાન
દેવામાં હાથ દુઆવ્યો-૨ રે. જમાનો. ૪૯

કોણ કવિનો ભાવ પુછે છે, લાંડ ભવેયા ચાપ-૨
ચાપ ખુશી તાવકાને નચાવી, વીત તેમાં વપરાય
ગોવિંદને કંઈ ન અપાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૦

જિતમ સાક્ષરના કરતા પણ, પુસ્તક ના પોસાય-૨
નાટકમાં તાણું યુગ ખરયે, ચીથરડાં સીત યાય
અહિત્યને ના રાણુમાયો-૨ રે. જમાનો. ૫૧

પાળી પોથી મોટા કીધા પુત્રો અઝાં લગાવી લાડ-૨.

જુદ પછે લાકડી લઈ ઉઠે, લાંગે પીતાના હાડ.

વળ્યો નવ જાય વળાઓ-૨ રે.

જમાનો. ૫૨.

નાટક સરકસ ને જાદુના, ખેત વધ્યા વિધવિધ-૨.

વીત હરી વસુધા પરથી હા, સૌને બીખારી કીધ

ખરો કુછંદ લગાયો-૨ રે.

જમાનો. ૫૩.

શહેરમાં હોટલ ગામડે હોટલ, હોટલ હોટલ હાથ-૨.

વર્ણ અદારે આવી ભરાઈ, ચા ને પીસકુટ ખાય

અમદા ભક્ષ ઉગાયો-૨ રે.

જમાનો. ૫૪.

પાણી પવિત્ર ગણે ન લુદેવો, ગામ ગમાતરે જાય-૨.

પણુ લજ્યાં લેયાની દુકાનેથી, ખાંતે લઈને ખાય

અનાચાર આવી ભરાયો-૨ રે.

જમાનો. ૫૫.

સૌ થઈ ઉત્તમ દ્રોજ કહાવે, પણ થઈ ગેર નીચ-૨.

લક્ષ્મીની લાલચે લપટાઈ કરતા પ્રપંચી ભેચ

દેખી ના જાય ખમાયો-૨ રે.

જમાનો. ૫૬.

વિખે તો વળી છેક વંચ્યા, જેથી ધરોધર અચચાચ-૨.

અલગાન જણે નહિ તો. ક્યાંથી તે પોપાય

ખાશે મુળથી ખવાયો રે-૨.

જમાનો. ૫૭.

ખાવે તો વળી એ સૌ રાખી, ચેલે રાખી ચાર-૨.

ખાખી તો ખોળતાજ ફરે છે, ચોળી મફતની છાર
લગોટે ભેખ લગવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૫૮

નારી ગદ્ય સ્વધામ સીધાવી, સંપત્તિ પામી નાશ—૨
કે લાઇ પોતે મુઠ મુઠાવી, બેઠા લઇ સન્યાસ
ગૃહસ્થોને પાપ પડાયો—૨ ર. જમાનો. ૫૯

કાઠ જમાત લઇ રખડે છે, રાજેશ્વરી ઠાઠ—૨
સિદ્ધને સાધક બેસ બનીને, વાઘ્યો ગામેગામ દાટ
મલીઠા માલ ઉડાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૦

આચારનો નથી અંશજ જેમાં, બળે ન શાસ્ત્રોનો ભેદ—૨
ચાય તેની ગણતરી જ્ઞાતીમાં, અંતર પામે બેદ
સ્નાયુ શેઠ માંય ગણાયો—૨ ર. જમાનો. ૬૧

પાખંડી દંભી બની બેઠા, સાચા સંત મહંત—૨
તેમણે તો ડખા પંચક કીધું, દાદિને કલ્પિત પંથ
સારા જગને લરમાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૨

ખાજ ગુર એવા અવલોકી શકે સમાવી ન શોક—૨
પણ ધુતી ધન શિખ્યું લેતાં પાછી મુઠાવે પોક
જુથા ગુર નામ ધરાવ્યો—૨ ર. જમાનો. ૬૩

અંધ ગુરને શિખ્યજ બહેરા, એવું બન્યું છે આજ—૨

તેમ છતાં ખતી સિદ્ધતા બેટા, ખાલી કરે પતરાજ
દેખી મમ દીધ હુખાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૬

ભારત ભાગવત કે રામાયણ, રૂડી રીતે વંચાય-૨

ત્યાં જઈ સાંભળતાં ઉંઘ આવે, મારે ગપાટા ગામમાં
સારી રાત જાય જમાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૫

ચાર ઘડી ચીત હારવા મારે, દેવ મંદીર ગણાય-૨

ત્યાં પણ રંગીત પારણાં જુલે, દેખું. ઘોડા ને ગાય.
બોલો શબ્દ જાય સુણાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૬

ઘટી ગયો કસ ભૂગોળમાંથી, ઘટ્યો સંબંધીનો સ્નેહ-૨

વળી સ્વાદ ઘટ્યો મૃતમાંથી, ખરેખર હિતરે આછા મેદ.
દમાયી દોસ્ત મરાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૭

કાંઈ તણા મનમાં નવ દેખું, અંશ દમાનો લગાર-૨

જ્યાં ને ત્યાં હું નજરે નિહાળું, તામચનો લંડાર

ખરે કંઈ આવી મરાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૮

કેતાં આ રસના પડે તુટી, આબો આડો આંક-૨

કેવી કરે કાઠી ભઝીને ટાંક અસત્ય ન ટાંક

પ્રભુ જાણે ક્યાંય હુખાયો-૨ રે.

જમાનો. ૬૯

૥ સરખુએ કેતામાં સિતાય-૨

મુપક સિતા, આજ ઘરો ઘર થાય

આજો-૨ રે.

જમાનો. ૭૦

જે ગુજરાત વિશેષ હતી હા, લક્ષ્મીની લીલા છે—૨

ત્યાં ભટકે છે ભીખારીનાં ડોળાં, આપીને ઘેર ઘેર

ઉઘાડે અંગ દીખાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૧

ભાગ્ય ભટ્ટાં કે ભારતમાંથી, પાકે અરીજી કપાસ—૨

ત્રીજી તંબાકુએ રંગ રાખ્યો, નહિનો થાત નીરાશ

તથાપી ના સમજાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૨

“ ધન્ય છે ધન્ય છે કુશીશ રાજને, ધન્ય છે (“વ્યોર્જ”) રાજન—૨

પ્રજાનાં દુઃખ દુર કરવાને, આતંદે ઉઝળો મન

રામચંદ્ર સમ કીર્તી દેશવો—૨ રે.

જમાનો. ૭૩

ચેતો ચેતો ચીતમાં નરનારી, બાજ હજી છે દાથ—૨

દેશની દોલત દેશમાં રેવા, હુનરથી ભીડી બાથ

કરો ઉત્તરીના ઉપાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૪

સુંચ કયું કથવાનું ધણું છે, કેતાં નાવે પાર—

“ શારદા ” “ ને મેરી ” આતાવીરહાથી, હંકામાં રોક્યો સાર

બેળે સમજી બેન ભાણ્યો—૨ રે.

જમાનો. ૭૫

દુશ્મનું મુખ ખરાયજ આવે, તો તે રહે શું ક્યાર—૨

તેમાં વિદેશી મોહ ટલ્યો નથી ત્યાં લગી થાયો સુખાર

સ્વદેશીએ રાસડો ગાયો—૨ રે.

જમાનો. ૭૬

દુનરો નિસશામાં અમર આશા હુપાઈ છે,

એમ, પી. ની કંપનીની

અસરકારક દેશી દવાઓ.

ચાગચિન્તામણિ ચુટીકા (ધાતુપુટી તાકાત માટે.)

ગોળી ૩૨ ડબ્બી ૧ ની કી. ૧-૦-૦. ડબ્બી ૩ કી. ૨-૪-૦

દરાજનો અકસીર મલમ—શીશો ૧ ની કી. ૦-૪-૦

ખરજવાનો અકસીર મલમ—શીશી ૧ ની કી ૦-૮-૦

માથાના દુખાવાનો મલમ (મેન્થોલ)—શીશી ૧ ની કી. ૦-૪-૦

ચાંદીટાકીનો અકસીર મલમ—શીશી ૧ ની કી ૦-૮-૦

દરેક માલ પી. પી. થી મોકલાય છે. પોસ્ટ ખર્ચ મળાધનારને
શોર છે.

બનાવનાર

મણીલાલ પ્રાણશંકરની કંપની.

મદનઝાંખા—વડોદરા.

આકાશવાણી.

અતિંત મધુરી ખુશબોનો ભંડાર,

વાપર્યાં બહી બીજાને વિસરી જશે.

વિશ્વવિલાસ હેર એપ્રલ બા. ૧ ની કી. ૦-૧૨-૦

જયરાજ હેર એપ્રલ બા. ૧ ની કી. ૦-૮-૦

કાન્તવિલાસ હેર એપ્રલ બા. ૧ ની કી. ૦-૮-૦

દરેક જાતની પેટન્ટ દવાઓ, તેલો, અત્તરો, એન્ટ, સાબુ,

અપ્રો અને અન્ય કોસ્મેટીક, ખેમાઈ પીગેરે વેચનાર.

અમર છે.

અધર્સની કંપની.

૩ ખેડા (ગુજરાત).

ચારતરતું અમૃતમિદુ.

નિચેના ફોળામાં ખાસ લલકાળીક ગુણ કરે છે.

મદ જરસામિ.	તાંતમાં પીડા	જે ની. સુનિ
અપચો.	અવાગ પૂલવા.	નામરદાઈ.
ઓડકાર	મો આવડુ.	આગસ.
મરડો, આંડા.	મોની હુમ્મ.	હરસ.
ફિલ્ટી, ફોલેરા.	મળાય આવવી.	પ્રમેહ.
આંકડી, તાથુ	કણરોગ	આદો, ધારો.
ચુક, સુળ.	હાદર, ખસ.	ચિરંજીવ.
પેટમાં દુઃખાર.	ખરજડું.	ચામડી ફાટકા.
દમ, ખોંસી.	ડરોળીયા.	શરીરે એકામ પડવા
સરદી, સળેખમ.	મડગુમડ.	હાથ પગમાં વહેર પડવા
વાળી આવવી,	શહ-મળવા.	ઠંડીથી અકાંઈ જેવું.
ઉટાંદિઉ.	ચરડા-સોળ.	ખરોળ.
આથાનો દુખાર.	જસારા લાગવા.	અંદરફિ.
આદાશોશી	લોહી નીકળવું.	મર.
માથાના સણુકા.	દાડી જવું.	મોંઠા.
આંખો દુઃખારી	કમરમાં પીડા.	આંચક
લેપ, તાર.	અધોગવાયુ	સરકર
પીંચક.	વાળો નફા	વંદા
મધમાંખ.	મળાણાં ખરખરી	કસારી
અમરી	સુંગડ.	
વધી	નાસ	

વિશેષે
જંતુઓની
પીડા.

મુલીવળોનાં ફોળાં

